

טור' אקהויז שכנא

17860

בן ויקטוריה ומרקוס

נולד ב- ג' בתמוז תרצ"ב 7.7.1932

שרה בגדוז "ברק" (12)

נפל ב- ר' באיר תש"ח 15.5.1948

בഫוגזה אווירית על אשדות יעקב.

אקהוֹז, שכונא (סליק)

בן ויקטוריה ומרקוס, נולד ביום ג' בתמוז תרצ"ב (7.7.1932) בעיר לובוב, פולין, למד בבית הספר העממי בעיר הולדתו והיה חבר בתנועת "השומר הצעיר". בימי מלחמת העולם ה-2, בשנת 1941, פוזרה המשפחה וטולטהה ברחבי פולין. סליק ואחיו נדרדו ביערות ובבתי יתומים, עד אשר בשנת 1945, עם תום המלחמה, הגיעו לעיר שטטין, שם הצטרפו לבית ילדים שהתחารגן לעליה לארץ ישראל. בעבר שנתיים בשנת 1947, החלו סליק ואחותנו, חנה, במסעם המפרק ארצה. בטיועם של שליחי ה"הגנה" הם עשו דרכם מהעיר קלוקץ' בפולין לעיר ברמן בגרמניה, ומשם עברו לצרפת. בצרפת אומן סליק ע"י שליחי ההגנה, ומשם יצא בשנת 1948 באוניית המעפילים "יציאת אירופה תש"ז" בדרכו ארצה. סליק נפצע במהלך הקרבנות בין הבריטים למעפילי האונייה. הוא הגיע ארץ והצטרף אל חטיבת "גולני", נשלח להגנת הגליל, ובסוף הגיע לאשdot-יעקב.

ביום ו' באיר תש"ח (15.5.1948), במהלך הפצצת אוירית על אשdot-יעקב, נפגע סליק מרסיס פצצה ונפטר מפצעיו. בן ששים עשרה היה בנופלו.

הוא הובא לקבורה בבית העליין במנחmia. הותיר אחיו הורים, שני אחים ואחות.

ביום ו' בחשוון תש"ט (20.10.1958) הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמות העצמאיות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, הראשונים לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה הגליל והעמקים, ובתוכם שומר מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצות חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים וarf עליהם חדים אנשי גחל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו בקשריות או חוותות קרבנות. כבר במלחמות העצמאיות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילדיה הארץ ולבני העליות השונות.

"חטיבת הגליל והענקיים"

לימים הועברה נסמת מיל-חי (וגודז'ן "אלון") לאחריות חטיבות "פתח" ו"עוז" שפעלו בגליל העליון המזרחי, ובחטיבת גולני הוקם גודז'ן ח"ר נספח, גודז'ן "גראן", שאחרי כך התאחד עם גודז'ן "דרור", ובמקומו הוקם גודז'ן הפשיטה הנומוכן.

במשך עשרה חודשים ארוכים, מוחרף חש"ח (פברואר 1948) ועד טויז'ו חש"ט (נובמבר 1948) כ传达 חטיבת גולני, "חטיבת הגליל והעמקים" – עד שרידה לנוכח ביטוס הקורבות בחזית האפסון. ואכן הייתה חטיבת גולני כפי שכותב עליה ליטרים רב-אלוף יגאל ידין: "את הדוגמאות המאלפות ביותר למילוי תפקיד אבא הגנה לישראל... דוגמא נאה ומאלפת ליצירת הכוח הצבאי, למקור שאיתו אהבת הארץ, הקשר לאדמתה ורוח וזהותה העקשנית המציאת את יישובינו החקלאיים מן ראשוני המתישבים בגליל ועד לאחרן הקיבוצים בעמק..."

הקמת החטיבה – חורף תש"ח

ב-22 בפברואר 1948 הוקמה חטיבת גולני. עד מועד זה הייתה מרחב הצפון מסורת חטיבית אחת, "לבנוני", ומיום זה ואילך שתי חטיבות: חטיבה מס' 1 – חטיבת גולני, במרחב אל מול גולן, וחטיבה מס' 2 – חטיבת כרמל, במערב, בהרי הכרמל, חיפה, עמק זבולון והגליל המערבי.

כאשר הגיעו בשבוע האחרון של חודש פברואר 1948 משה מנ(מנט), איש מרחביה, ונחום גולן (שפיגל), איש כפר סאלד, למושבה יבנאל בלב הגליל התיכון כדי להקים את מטה החטיבה, כלל מרחב החטיבה 4 נפות: נפת תל חי בגליל העליון המזרחי, נפת כנרת בגליל התיכון ובעמק הירדן, נפת גלבוע בעמק חרוד ובעמק בית שאן וනפת ירושה המערבי ובהרי אפרים.

על בסיס אזרחי בוחן 4 הנפות הלכו והtagבשו ארבעת גודז'ין חיל השדה של חטיבת גולני בראשית דרכה: גודז'ן "אלון" בנפת תל חי, גודז'ן "ברק" בנפת כנרת, גודז'ן "גדעון" בנפת גלבוע וגודז'ן "דרור" בנפת ירושה.

המתקב על עלייה בתקופת עלייתו של שכנא

בחום מלוחמת העולם השנייה, משבכובו התקווה לשינוי במדיניות הבריטית בא"י, החוליטה הגנת היישוב המאורגן להוציא את המתקב במנזט הבריטי, שהופסק בפרק מלוחמת והעולם והשניה.

למתקב מחודש זה היו פנים רבות, שאחו מיהם, אם לא העיקרי שביהם, היה המתקב על העלייה. ריבות עקרוים במחנות באירופה הדרפקו על שער הארץ, ובריטניה סייבכה להוציא את עלייתם.

הגנת היישוב באמצעות המוטס "עליה ב'", ארגנה העפלה בלתי לגאליה בימיים שלא נודעו ע"ז או.

ממשלת בריטניה את כל האמצעים שעמדו לרשותה כדי למנוע את העלייה הבלתי לגאלית-איומי על ממשלות ארץות המוצא של המפעלים, צייד המפעלים בים ועל החוף עם הגעתם, גירושם מן הארץ וכליאתם במחנות הנסר.

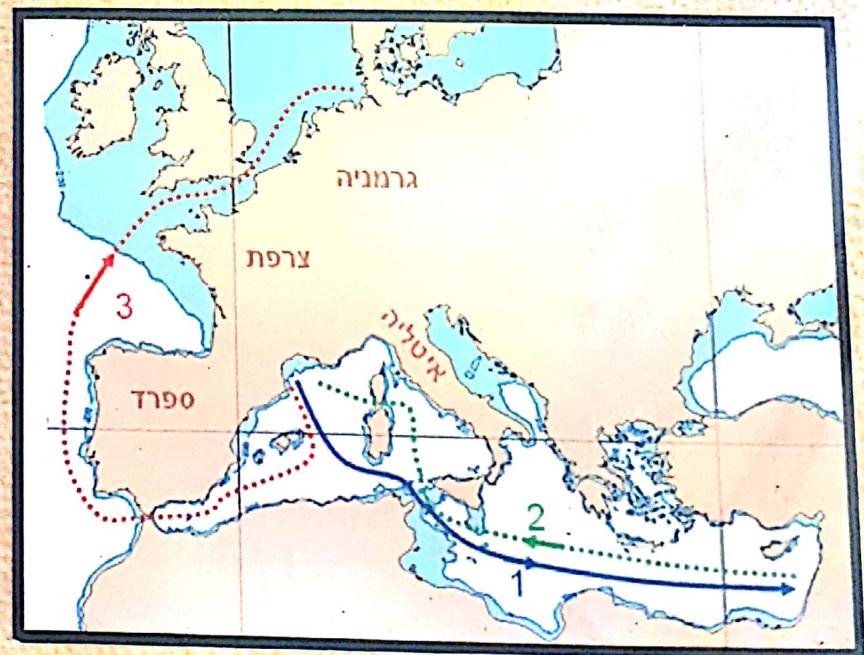
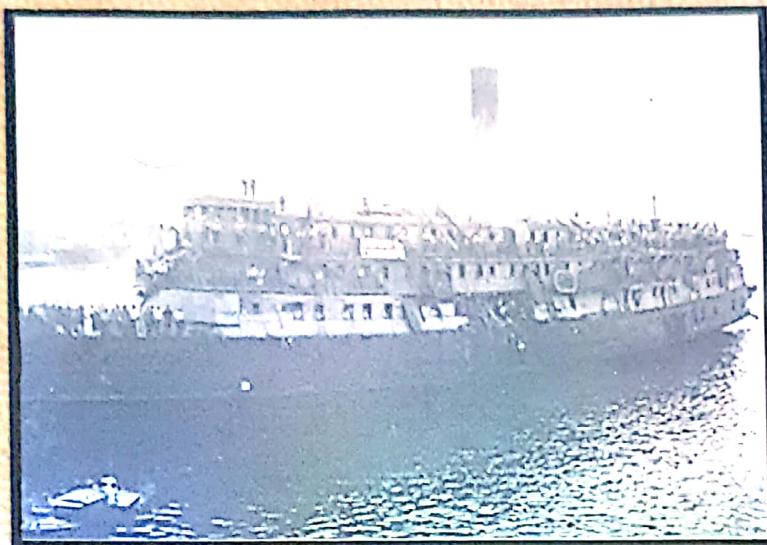
תגובה היישוב הייתה חריפה-פולה מוגנית בעולם הפגנות מהאה בארץ ובעולם, הערמה על והטגר הבריטי בכל הורכבים, ועוד פעולות בכוח כמו שחזור עצירים מטבחה עתלית, הטבעת אוניות בריטיות וחבלה במתקני מכ"ם בריטיים שנילו את אוניות המפעלים וסיכלו את ההעפלה.

הכללים הימיים של הפלמ"ח הצליחו להטיב אוניות גירוש אף בנמל קפריסין.

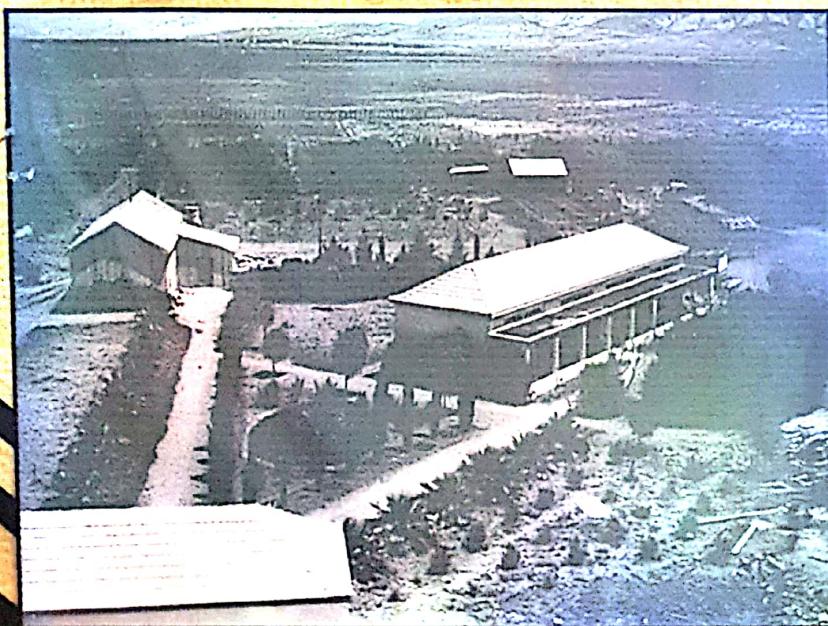
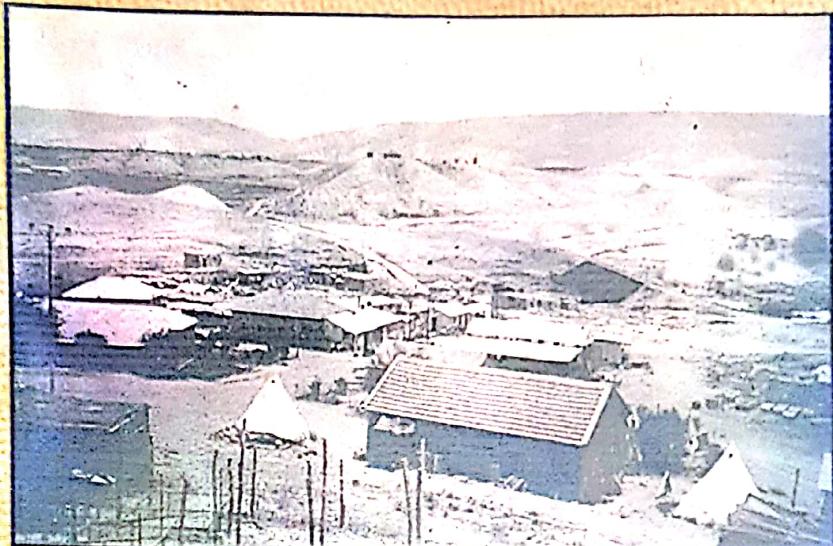
הוֹלָנְדִית "צַיָּם אַחֲרֶנְד" (אַקְטּוּבִים)

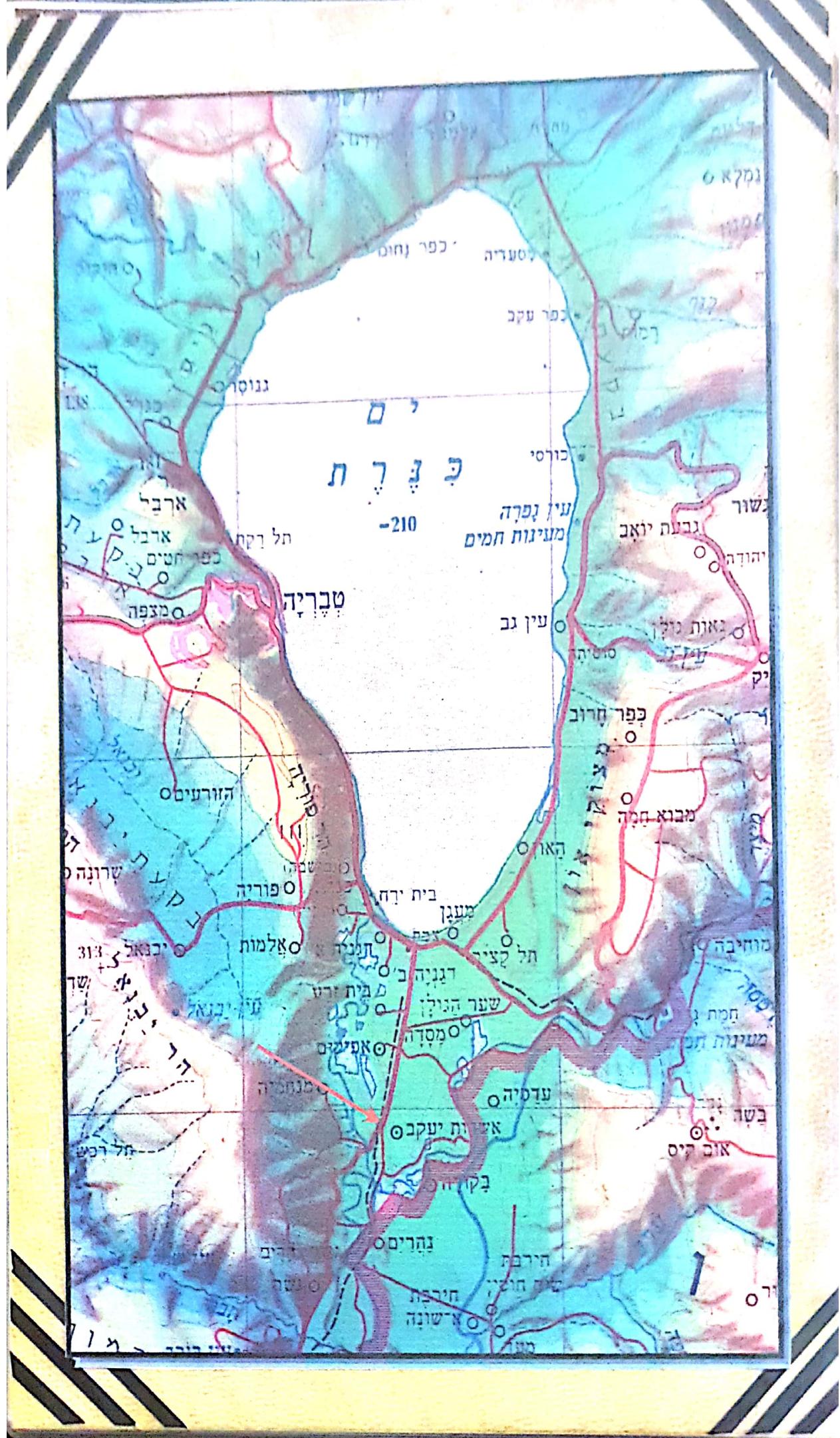
יענה בינו בימי מנגנון טט (זיטופון) שעל טיפונה סגנון מעותחים. ב-1806 ביהל, לאחר ליווי עמו לכל אורך ורוחן, תקפו דבורייטס את האונייה. האקטרורום לא עזרה והמשוחות נעמדו אליה והזוולו להונחתה חילימ. והחפתה קרב פנים אל פניט כשותמעפליים ומטירו על הנרייטים מכל והבא ליז, ואויל מעד שני לא בוחלים גם בשימוש באש חיה. לבסוף נכבשו המפעליים והאוניה נגררה לנמל חיפה. הדריטים החלישו להזחר את המפעליים לאירופה והם הגיעו על אוניות ונשלחו ל-יפורט דה בוק"ן צרפת ומשם לגרמניה למוחנה מעוצר בהמברגן.

קיבוץ אשדות יעקב בו נפל שכנו

קיבוץ אשדות יעקב הוקם על ידי גרעין חלוצים מLEFTICA ורוסיה אשר התיישבו ב-1924 באדמות גשר (היום קיבוץ גשר). הצעירים ביקשו ליצור חברה שיתופית, שוויונית וחופשית, חברה עובדת ובונה בארץ ישראל. עמק הירדן היה אז שונה: בקעה עמוקה, מואבקת, לוהטת ומחניקה. ארץ שודופה ללא עץ וירק, רק ירדן שורם למטה סימן את העתיד בפס תקווה של הרドופים וקנים. לאחר עשר שנים מאבק בחום הכבד, במלחמות תוך כדי חיפוש דרך לייצירת חברה חדשה וגדלה, עברו המתישבים מגשר לנקודה חדשה, על אדמות דלהמיה היא קיבוץ אשדות יעקב של היום.

לזכר

זיכר עם ישראל את בניו ובנותיו
אשר חרבו נפשם במאבק על המדינה בדרכו
וזאת חיל צבא-הגנה-ליישראלי
אשר נפלו במלחמות ישראל.

זיכר ישראל ויתברך בוראו
ויאבל על זיו העולמים וחמדת הגבורה.
וקדשת הרצון ומסירות הנפש
אשר נספי במערכות הכבדות.

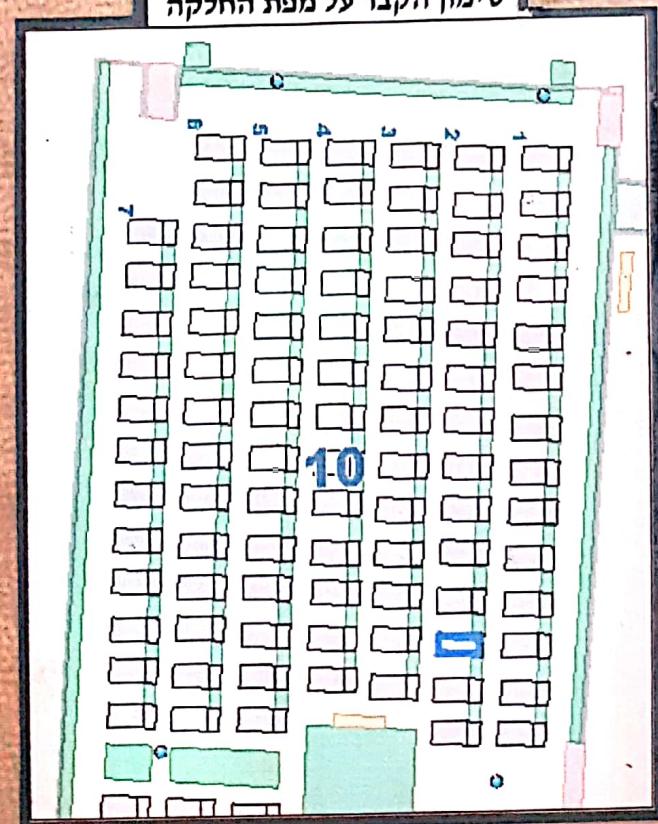
יהיו גבורי הדרור והנצחון
האמנים והאמיצים
חותמים לבן ישראל לדורות.

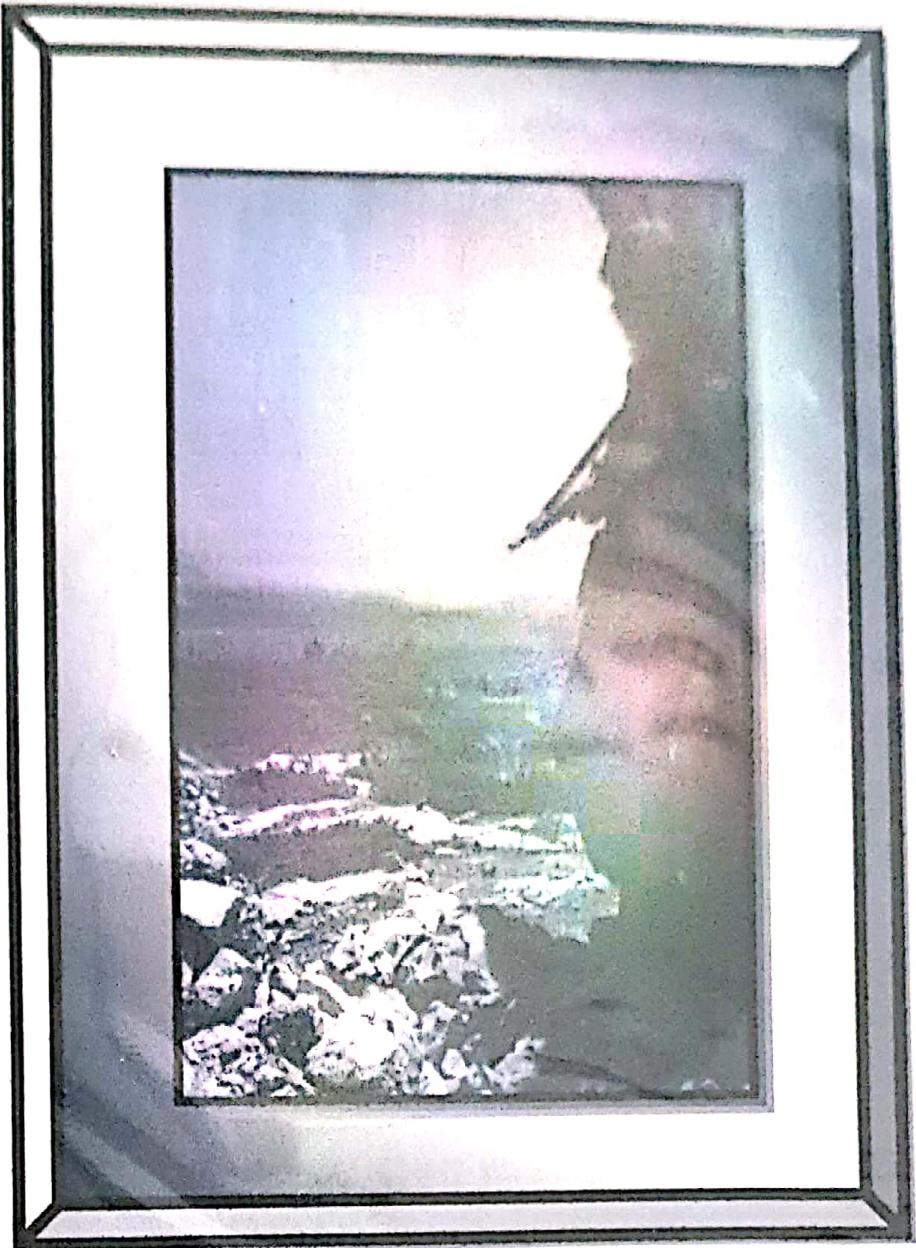

מסלול הגעה לחולקה

סימון הקבר על מפת החלקה

חיי אדם כתיפות טל
באות מאין הסוף ואל חיקו נישרות
בלובן הבקרים צוחקות בשלל גוון
ועל סיפו של יום – גוועות.

חיי אדם – כרטיסי גל,
פורצים מתחום רבה ואל חיקה צונחים
ברעמת מפץ זונבים אל מול חופים
ובאזורות שלווה – שווים.